

Universitätsbibliothek Paderborn

**Rvperti Abbatis Monasterii Tuitiensis, ordinis sancti
Benedicti, Theologi antiqui ac plane clarissimi, in Cantica
Canticorum de incarnatione Domini commentario[rum],
libri VII**

Rupertus <Tuitensis>

[Köln], 1527

VD16 B 3703

Messui myrrham meam cum aromatibus meis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34445

COMMENTARIO. LIB. III. FO. 69

¶ Messui myrrham meam cum aroma
tibus meis.

Id est, expandi manus meas in cruce, hoc fru-
ctu, ut saluarentur omnes mei, quos ille, meren-
do mortem animæ suæ, perdidit.

Gene. 2,

¶ Dictum quippe fuerat illi. De ligno autem sci
entia boni & mali ne comedas, in qua cunque

enim die ex eo comederis morte morieris.

Non obediuit, imò inobedientis manus, inconti-
nentes ad ueritatum extendit. Hoc illi metere fuit

seminauerat eñ impiam cogitationem, tumens

intus, & cogitans esse sicut deus. Hoc illi, inquā,

illi metere fuit, non myrrham, sed gehennā, non

mortem corporis, quæ nunc interdum præciosa

est, sicut dicit Psalmus: Præciosa in conspectu

domini mors sanctorum eius, sed mortem ani-

mat quæ mors mala est, sicut item dicit Psalmi-

sta: mors peccatorum pessima. Mortem illam

messuit, morte illa statim mortuus fuit, ubi po-

mum de arbore rupit & momordit, iuxta ueri-

tatem dicentis, in quo cunque enim die comederis

ex eo, morte morieris. Ego autem messui myr-

ham meam, scilicet corporis solam mortē, mor-

tem præciosam. Seminaueram ante iustitiam,

seminaueram humilitatem & obedientiam spon-

taheam, cum essem ego non, ut ille, tantum ho-

mo, sed & deus & homo. Considerabam illud

unde pater minor essem, scilicet, natura carnis,

sicut scriptum est: minuisti eum paulominus ab

angelis, & secundum illam naturam ita iustitiae

ordinem tenui, ut in omnibus subditus essem, et

obedientis patri, tanquam minor maiori, hō deo,

Psal. 115

Psalmi. 33

Psalmi. 8.

Obedientia

Christi se

cund. leg.

I

Exod. 23.

RVP: IN CANT. CAN. CA: V.
creatura creatori, secundum legem Moysi. Ex-
empli gratia: Ter i anno apparet (ingr) omne
masculinum tuum coram domino Deo tuo s. in
solennitate aymorum, in solennitate primitiu-
rum mensis, & in solennitate exitus anni, quae est
solennitas tabernaculorum. Hæc enim pars iu-
stitiae siue obedientiae maxime mihi seminarium
myrræ fuit: quia exinde inimicis meis oppor-
tunitas uenit, me interficiendi, dum sciens eos tra-
ctare mortem meam, nihilominus propter pra-
ceptum legis ascendi Hierosolymam. Ita factum
est, ut meterem myrrham meam cum aromati-
bus meis. i. ut per obedientiam peruenire usque
ad mortem, mortem autem crucis, cum qua &
per quam oīa traxi ad me, & acquisiui oīs electos
meos a constitutione mudi. Quid deinde?

Philip. 21
Ioan. 12
Ephes. 1.

Gen. 5.
Deut. 21

¶ Comedi fauum cum melle meo.
¶ Id est, surrexi a mortuis, recepi earneni meam
non ultra morituram, semper uiteturā cū uerbo
sibi unito uerbo deo, quod sum & erā ego. ¶ Mi-
randa oppositio, mirabilis correctio. Ille primus
hō regisitus siue redargutus de pētō suo, qm se-
metipsum defendit, nō solū mortē aīæ, quā in-
currerat, nō euasit, ueretiam mortē corporis ilu-
per acqsiuit, dicente deo, qā puluis es & in pul-
uerē reuerteris. Ego at, qm tradidi pro pētō, nō
meo sed alieno, memetipsum obediens patri, nō
solum uitā animæ non amisit, quasi propter ma-
ledictū legis dicentis, quia maledictus a deo est,
qui pendet in ligno: ueretiam uitam carnis cito
recuperauit, & ecce sum hō in utroq. s. in corpe
& in anīa uiuis, contra q̄ ille fuit in utroq. mor-